

in bolečin, toda vse to preseva koprnjenje po dosegih iz človeškega življenja takšnih idealnih črt, ki krepčajo dlan in duh.

Napake? Naj govore o njih oni, ki jih vidijo, jaz pa bom pisal o njih, ko bom že imel »v žilah žolč in črnilo«; toda dokler sem še mlad, se ne morem ustavljati tej dražesti, kakršno puhte od sebe v njegovih delih resnica, lepota in ideal življenja . . .

* * *

Henrik Sienkiewicz se je porodil na Podlesju v Volji Okrejski 1846. l. Šolal se je v Varšavi, kjer je pohajal tudi v nekdanjo »glavno šolo«, v oddelek filološko-zgodovinski. Že kot dijak je priobčeval svoje spise v časopisih ter polagoma dosegel svojo sedanjo slavo. Sedaj biva Sienkiewicz ali v Varšavi, ali pa v Zakopanem, kjer navadno prebije drugo polovico leta. Nekaj časa prebije tudi blizu Pariza v vili Saint Maur, ali na otoku Ploumanach ob Bretaniji pri svojem prijatelju Abakanowiczu. Večkrat zahaja tudi v Krakov, kjer njegov sin obiskuje gimnazijo sv. Ane. Sedaj praznuje Sienkiewicz jubilej svojega 25letnega književnega dela. Vseh njegovih spisov je že okoli 30 zvezkov, ne všteti v to še ne dokončanih »Križarjev«.

Narod poljski, poveljujoč velikega pisatelja, goji v srcu nadejo, da se mu sedanja slava še pomnoži v dolgih in srečnih letih življenja.

(Iz poljskega rokopisa prevedel P. M.).

Želja.

Piščalko želim si, ki piskala bi —
in vsako mi željo spolnila . . .
Zapiskal bi svoji ljubici,
in ona bi me ljubila.

Zapiskal bi svoji mamici —
denarca bi mi dala,
in ko bi bil žejen, zapiskal bi —
pred mano dva polna bokala.

A ko bi prišla bela smrt
in zame bi vprašala:
zapiskal bi, in bela smrt
od mene bi zbežala . . .

B. Baebler.